

Arrest

nr. 43 464 van 18 mei 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en schepenen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van onbepaalde nationaliteit, op 16 februari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 10 februari 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TIELEMAN, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIES, die loco advocaat C. COEN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 september 2009 diende verzoeker, als bloedverwant in de neerdalende lijn, een aanvraag in om in het bezit gesteld te worden van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 10 februari 2010 nam de gemachtigde van burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing, die verzoeker op dezelfde dag ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 52 §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie
(...)

geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/ zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd: nl. bewijs van onvermogen + stortingen in het verleden (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 50, § 2, 6°, en 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981).

In een eerste onderdeel van het middel betwist verzoeker de bevoegdheid van de ambtenaar van de stad Antwerpen die de bestreden beslissing heeft genomen en stelt hij dat er sprake is van machtsoverschrijding en van een schending van artikel 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Hij licht zijn standpunt op volgende wijze toe:

"Dat verzoeker eerst en vooral twijfelt aan de bevoegdheid van de gemachtigde, de heer (A. G.). Dat verzoeker stelt dat deze onbevoegd is beslissingen te nemen maar dat deze genomen dienen te worden door het gemeentebestuur zelf. Dat er geen mogelijkheid bestaat tot delegatie van bevoegdheid. Dat minstens niet wordt aangetoond dat het gaat om een gemachtigde. Dat de rechtspraak van de RVV aantoonde dat slechts de burgemeester bevoegd is zulks een beslissing te nemen.

Dat zodoende er sprake is van machtsoverschrijding in hoofde van de betrokken ambtenaar en art. 52§3 van het KB geschonden is."

2.1.2. Verweerder antwoordt dienaangaande in zijn nota met opmerkingen:

"Artikel 52 § 3 KB stelt duidelijk dat het 'gemeentebestuur' terzake de beslissingen neemt. Hieruit kan echter niet besloten worden dat de wetgever, destijds bij het opstellen van de Vreemdelingenwet, doelde op een exclusieve bevoegdheid van de Burgemeester en wel om volgende redenen:

In het wetsontwerp van de Wet van 15/12/1980 wordt de 'burgemeester' 3 keer vermeld, waarvan één keer duidelijk: "de burgemeester of zijn gemachtigde" (Parl. Voorb. 51-2845/001, p. 69, 100 en 149), er wordt 10 keer gesproken van "het gemeentebestuur" (Parl. Voorb. 51-2845/001, p. 29,82,89,90,126,135,136) en 2 keer spreekt men van 'de gemeente' (Parl. Voorb. 51-2845/001, p.70; bijvoorbeeld: voor zover de gemeente niet weigert de aanvraag in ontvangst te nemen").

Het verslag namens de commissie voor binnenlandse zaken bij voormelde Wet (Parl. Voorb. 51-2845-003 spreekt zelfs niet over "de burgermeester", maar enkel over "het gemeentebestuur"

Uit de bewoordingen van het wetsontwerp en het verslag van de commissie kan aldus duidelijk worden besloten dat het hier geenszins om een exclusieve bevoegdheid van de burgemeester gaat, maar integendeel een bevoegdheid van de gemeentelijke administratie, waartoe de betrokken ambtenaren bij gevolg wel degelijk behoren.

Ook een ander voorbeeld kan aangehaald worden om de beweerde exclusieve bevoegdheid van de burgemeester te ontkrachten, zijnde:

Artikel 25/2 § 3 van het KB stelt zeer duidelijk dat de burgemeester of zijn gemachtigde beslist tot het niet in overweging nemen van de aanvraag.

De betrokken vreemdeling bevond zich bovendien in één van de gevallen bedoeld in artikel 7 van de Vreemdelingenwet van 15/12/1980 wat impliceert dat minstens betreffende het bevel tot verlaten van het grondgebied de betrokken ambtenaar bevoegd was om dit te ondertekenen op grond van artikel 11 van het MB van 19/03/2009.

Er dient dan ook geenszins enige andere expliciete machtiging dient voorhanden te zijn.

Dit betekent dat ook de wetgever met het begrip "gemeentebestuur" de gemeentelijke administratie bedoelt. Anders kan niet gezien worden hoe de Wet in de praktijk moet worden toegepast. Het is namelijk niet mogelijk voor te houden met de voorgeschreven werkwijze dat geen ambtenaar maar een orgaan van de gemeente (bv. Burgemeester, college van burgemeester en schepenen, gemeenteraad) bevoegd zijn om in het kader van de wet van 15/12/1980 een beslissing te treffen.

De uitdrukking "gemeentebestuur" verwijst dan ook naar het bureau van vreemdelingenpolitie van de gemeente, in casu de ambtenaren van dienst Vreemdelingenzaken van de stad Antwerpen, district Antwerpen, waaronder Dhr. (A. G.).

Bovendien wenst de verwerende partij er op te wijzen dat Mevrouw (A. G.) door de Burgemeester gemachtigd werd door de Burgemeester om bescheiden van de dienst vreemdelingenzaken te ondertekenen (zie machtiging van 1 juni 2009, stuk 11)

Het middel is dan ook manifest ongegrond.

Verzoekster verwijst hiervoor naar "rechtspraak van de RVV die aantoont dat slechts de burgemeester bevoegd is zulke beslissingen te nemen"

Dit argument wordt ten stelligste betwist.

De door verzoekster bedoelde (arresten) werden evenwel door de stad Antwerpen met een cassatieberoep voor de Raad van State aangevochten. Vier van vermelde cassatieberoepen werden reeds door de Raad voor State toelaatbaar verklaard zodat dan ook aangetoond wordt dat de Raad van State de middelen voldoende ernstig beoordeelde om de cassatieprocedure voortgang te laten vinden.

De aangehaalde rechtspraak wordt dan ernstig betwist en kan geenszins aangehaald worden ter ondersteuning van het opgeworpen middel."

2.1.3. In zijn repliekmemoire volhardt verzoeker in zijn middel.

2.1.4. Uit het administratief dossier dat door verweerder werd neergelegd blijkt dat verzoeker op 10 september 2009, als bloedverwant in de neerdalende lijn, een aanvraag indiende om in het bezit gesteld te worden van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Op 10 februari 2010 nam de heer G. A., als gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen, in uitvoering van artikel 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 52, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bepaalt het volgende:

"Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

Verzoeker stelt dat de heer G. A. onbevoegd is om, op basis van voormelde bepaling, beslissingen te nemen daar deze genomen dienen te worden door het gemeentebestuur zelf, nu er geen mogelijkheid bestaat tot delegatie van bevoegdheid.

De Raad wijst erop artikel 64, § 1, van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 uitdrukkelijk bepaalt dat de burgemeester bevoegd is voor de uitvoering van wetten, decreten en uitvoeringsbesluiten van de federale overheid, het gewest of de gemeenschap tenzij die bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander orgaan van de gemeente is opgedragen. In casu blijkt niet dat een ander orgaan van de gemeente

bevoegd is om een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten te nemen. Het feit dat in de voorbereidende werken van de wet van 25 april 2007 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de begrippen “burgemeester”, “burgemeester of zijn gemachtigde”, “gemeentebestuur” en “gemeente” gebruikt worden laat immers niet toe te besluiten dat, zonder dat hiertoe in enige machtiging werd voorzien, om het even welke ambtenaar die tot een gemeentelijke administratie behoort de mogelijkheid zou hebben om een beslissing te nemen op grond van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Er dient bovendien vastgesteld te worden dat de heer G. A. de bestreden beslissing ondertekende als gemachtigde van de burgemeester en bijgevolg zelf aangaf op te treden ingevolge delegatie en niet op grond van een eigen bevoegdheid.

De Raad dient tevens te benadrukken dat de bestreden beslissing niet beperkt is tot een bevel om het grondgebied te verlaten en dat niet blijkt dat deze beslissing genomen werd in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet. Verweerder kan derhalve, teneinde de bevoegdheid van de steller van de bestreden beslissing aan te tonen, niet dienstig kan verwijzen naar artikel 11 van ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verweerder geeft nog te kennen dat de heer G. A. die de bestreden beslissing nam hiertoe specifiek gemachtigd werd en verwijst in dit verband naar twee machtigingsbesluiten die op 1 juni 2009 werden genomen door de schepen van bevolking.

De Raad stelt vast dat het eerste machtigingsbesluit betrekking heeft op *“het afleveren van uittreksels uit of afschriften van andere akten dan die van de burgerlijke stand en tot het afleveren van uittreksels uit het bevolkings- en vreemdelingenregister en getuigschriften die geheel of gedeeltelijk, aan de hand van die registers zijn opgemaakt.”*

Het tweede machtigingsbesluit voorziet verder in de mogelijkheid voor bepaalde medewerkers van het stadsbestuur om *“Belgische identiteitskaarten en identiteitskaarten en verblijfskaarten voor vreemdelingen te ondertekenen.”*

Daargelaten de vraag of de bevoegdheid om een beslissing op basis van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 te nemen al kan gedelegeerd worden aan een gemeentelijk ambtenaar, toont verweerder aan de hand van de door hem voorgelegde stukken niet aan dat de heer G. A. gemachtigd is om de bestreden beslissing te nemen.

Gelet op deze vaststellingen dient te worden besloten dat de heer G.A., administratief bediende bij de stad Antwerpen, niet bevoegd was om de bestreden beslissing te nemen.

Het eerste onderdeel van het middel is in de aangegeven mate gegrond.

2.2. Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 10 februari 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK